

Yılların getirdiği bir fikrisabit var bende: Kadınlar kendilerine iyi davranan erkekleri değil, güçlü erkekleri tercih ediyor. Daha doğrusu *iyi davranmak* eğer tüm şartlar yerindeyse, makbul tabii, güçlü ve iyi davranan mı, güçlü ve kötü davranan mı dersiniz, iyi davrananı tercih eder ama kadınların önemli bir kısmı da kendisine *çok iyi* olanın zayıf olduğunu düşünüyor. *Güçlülüğün* ölçüsü de *alternatifleri olmak*. Kadın bir erkeğin başkasına gidemeyeceğinden eminse, ona saygı duymuyor.

Bunu söyleyince, tabii, bana *kadın düşmanı* diyecekler çıkacaktır. İstisnaların müstesna olduğunu kabul etmekle beraber, biyolojik tercihlerin *nezaket* değil de, *güç* tarafında bulunduğunu, *nezaketin* bir kriter olmakla beraber, önemli bir kriter olmadığına kanaat ettim.

Kadınların *odun erkeklerden* bu kadar şikayet etmesi neden, peki, sevgili dostum? Birincisi kadınlar da (erkekler gibi,) asıl sebepleri ikrar etmekte pek istekli değil, ikincisi de *nezaketin* çoğu zaman *güç* dediğimiz şeyin bir sinyali olması. Güç sadece maddi güç değil, önemli bir kısmı ekonomik güç olmakla beraber, psikolojik, entelektüel, fiziksel, sosyal güç de mühim ve nezaket bunlar için *sinyal* anlamına gelebiliyor. Nezaketin nasıl yorumlanacağına diğer özelliklerinize bakıp karar veriyorlar, diğer açılardan güçlü olmadığı halde, *nazik* olan birinin bu özelliği ona hiçbir şey katmazken, diğer açılardan *güçlü* olan biri, *aa, ne kadar da nazik* oluyor.

Ne yapacağız? Tabii ki nezaket göstereceğiz, çünkü akıllı erkekler bir yandan da gereksiz kavgalara girmekten uzak durur.

Kırmızı hap erkeklerine bakıyorum, Rollo Tomasi'nin *The Rational Male* kitabını dinliyorum mesela, kadınlar hakkındaki söylediklerine bakıyorum ve kadınların kendileri hakkındaki sözlerine bakıyorum: Hangisi daha doğru? Bir ilişkide kim ne istiyor? Hangi tarafın derdi ne?

Geçen demiş ki, *seksi çıkarırsak, bir kadının ilişkiye getirdiklerinin %90'ı ortadan kalkar, parayı kaldırır-sak da, erkeklerin %90'ının ilişkiye getirebilecekleri bir şey yoktur*. Bu doğru mu mesela? İlişki dediğiniz 3 aylık periyotlarla yenilenen bir şeyse, mümkün, evet, ama uzun vadeli ilişkilerde bu kadar basit olmaz. Onun için belki de uzun vadeli ilişkilerin nasıl yürüdüğüyle ilgili kimsenin net bir fikri yok. Bir evliliğin 3-5-10-20 yıl yaşayıp yaşamayacağını belirlemek daha çok *takdir-i ilahinin* işi.

İlişki dediğiniz iki kişilik bir şey, tek başınıza ne kadar iyi olursanız olun, karşıda bunun nasıl yorumlanacağı, nasıl karşılık bulacağını bilmiyorsunuz. Siz sırf iyi niyetten aranızdaki meseleleri konuşarak halletmeye çalışırsınız, karşınızdaki bunu zayıflık olarak algılar, siz maddi açıdan rahat etsin diye harcamalarını fazla soruşturmazsınız, karşınızdaki bunu suistimal etmeye kalkar, bunların tersini yaparsınız, bu sefer başka sorunlar ortaya çıkar, *one size fits all* bir çözüm yok burada, bazısı için çok önemli olan kriterler, diğerleri için ufak ayrıntılardır. Bunların dışarıdan *sistematik* olarak ele alınması ise, gördüğüm kadarıyla mümkün değil: Yine de erkek fizyolojisinin getirdiği cinsellik isteği ile, kadın psikolojisinin getirdiği güven ihtiyacı en makul kriterler kabul edilebilir. *Güçlü erkek* gayesi de bundan, güçlü olmayan güven veremez, güven veremeyen de babalık yapamaz, vs. vs.